

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Директори Институти фалсафа,
сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи
А.Баҳоваддинови АМИТ, н.и.ф.,
дотсент Назар М.А. *Н.М.А.*

» *дебрале* соли 2023

Хулосаи

шубъаи ҳуқуқи давлатии ИФСҲ-и ба номи А.Баҳоваддинови АМИТ ба таҳқиқоти диссертатсионии Файзиев Спитамен Абдулҳақович дар мавзӯи «**Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил**», барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси илмии 12.00.08 – ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ

Диссертатсия дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил», дар шубъаи ҳуқуқи давлатии ИФСҲ-и ба номи А.Баҳоваддинови АМИТ иҷро шудааст.

Дар давоми омодагии диссертатсия (солҳои 2021-2022) Файзиев Спитамен Абдулҳақович унвонҷӯи шубъа буд ва зери роҳбарии сарҳодими илмии шубъаи таърихи давлат ва ҳуқуқ, д.и.х. Зоир Чурахон Мачидзода фаъолият кардааст. Дар айни замон Файзиев С.А. ба ҳайси Сардори шубъаи тафтиши парвандаҳои нокушодаи солҳои пешини Раёсати тафтишотии ВКД ҚТ адои вазифа менамояд.

Мавзӯи диссертатсияи мазкур дар ҷаласаи Шӯрои олимони Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи АМИТ аз «02» ноябри соли 2021 таҳти № 9 тасдиқ карда шудааст.

Имтиҳонҳои номзадӣ тибқи нақшаи таълимии шубъаи омоданамоеи мутахассисонӣ илмӣ ва илмию омӯзгорӣ Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А. Баҳоваддинови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон бо баҳои хубу аъло супорида шудааст, ки онҳо дар шаҳодатномаи № 1043 аз 30 марти соли 2022 пешниҳод гардидаанд.

Диссертант муаллифи 4 мақолаҳои илмӣ (дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҚТ) ва 8 мақолаи илмӣ дар нашрияҳои ватанӣ ва хориҷӣ ба ҳисоб меравад.

Дар натиҷаи муҳокимаи кори диссертатсионӣ дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил» чунин хулосаҳо бароварда шуданд:

Сохтори рисола аз муқаддима, ду боб, нух зербоб, хулоса, замима, рӯйхати адабиёт иборат мебошад.

Диссертатсия дар сатҳи хуби илмӣ-назариявӣ навишта шуда, ба проблемаҳои мубрами илми ҳуқуқи ҷиноятӣ бахшида шудааст ва таҳқиқоти анҷомёфта ба ҳисоб меравад, мақсад ва вазифаҳои диссертатсия иҷро гардида, хулоса ва пешниҳодҳо асоснок карда шудаанд. Бартариҳои кори мазкур дар масъалагузории далелнок ва услуби баёни возеҳ мебошад.

Мубрамияти мавзӯи таҳқиқотӣ. Вазифаҳои аввалиндараҷаи сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистони соҳибистиклол хифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд мебошанд.

Сатҳи демократияи дар ҳар як давлат на танҳо тавассути қонунан мустаҳкамгардони ҳуқуқи озодиҳои инсон, балки бо таъмини воқеии риояи онҳо муайян карда мешавад. Дахлнопазирии манзил институти байнисоҳавӣ мебошад, зеро он бо меъёрҳои қонунгузори конститутсионӣ, граждонӣ, ҷиноятӣ, манзил ва муурофиавии ҷиноятӣ танзим карда мешавад. Дар ин самт меъёрҳои қонуни ҷиноятӣ дар таъмини дахлнопазирии манзил аҳамияти муҳим доранд.

Зарурияти танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ дахлнопазирии манзил пеш аз ҳама дар сирри оилавӣ будани ҳодисаҳои мебошад, ки дар дохили манзили шахс рух медиҳад, манзил ба рушди мутаносиби шахсият мусоидат мекунад, зеро он ба шахс имкон медиҳад, ки ниёзҳои маънавӣ ва моддӣ худро амалӣ созад, амнияти ҷисмонӣ ва рӯҳӣ, ҳуқуқи моликият ва сирри ҳаёти шахсӣ, оилавӣ, сирри мукотибаи гуфтугӯҳои телефонӣ, почта ва дигар мукотиботи шахсияро таъмин менамояд.

Ҳамин тавр, объекти асосии ҳифзи ҳуқуқи ҷиноятӣ ҳуқуқи конститутсионии шаҳрвандон ба дахлнопазирии манзил мебошад. Аммо сарфи назар аз мамнӯбияти мавҷудаи қонуни ҷиноятӣ, дар амал мушкилоти татбиқи қонуни ҷиноятӣ, ки ҳифзи дахлнопазирии манзилро таъмин менамояд мушкилиҳо ҷой доранд. Инро маълумотҳои омории расмӣ тасдиқ мекунанд.

Вазъи ҷинояткорӣ ва натиҷаҳои таҳлили қонунгузори миллӣ дар самти мубориза бар зидди вайрон намудани дахлнопазирии манзил, зарурати густариши рушди илмӣ ҳуқуқи ҷиноятӣ, муайян кардани шаклҳои вайрон намудани дахлнопазирии манзил, коркарди як қатор мафҳумҳои зарурӣ аз ҷумла истифодаи калимаи манзил, муайян намудани самтҳои асосии рушди минбаъдаи қонуни ҷиноятиро дар ин самт тақозо менамояд.

Бо дарназардошти омилҳои қайдгардида меъёрҳои қонуни ҷиноятӣ, ки ҷавобгарии ҷиноятиро барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил, ба тақмили минбаъда эҳтиёҷ доранд. Дар умум ин омилҳо аз аҳамиятнокии мавзӯи тадқиқоти рисолаи номзадӣ гувоҳӣ медиҳанд.

Саҳми шахсии доктлаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот. Муаллифи диссертатсия дар амиқ кардани донишҳои назариявӣ ва амалӣ дар самти ҷавобгарии ҷиноятӣ бо назардошти хусусиятҳои низоми ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон саҳми муайян гузошта аст. Ҳамчунин, муаллифи диссертатсия ба сатҳи навгонии илмӣ таҳқиқоти диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба химоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ асоснок карда мешаванд. Ҳамзамон, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳанд. Дар ҷараёни таҳқиқ муаллифи диссертатсия ба таври кофӣ санадҳои байналмилалӣ, қонунгузори ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил, хусусият ва дараҷаи ба ҷамъият хавфнокӣ ин ҷиноятҳоро дар замони муосири рушд ва таҳлили таркиби ҷиноятҳои баррасишавандаро тавсиф намудааст. Ҳамчунин, аз ҷониби диссертант коркарди амалӣ ва назариявии тавсияҳо баҳри тақмили қонунгузорӣ ва фаъолияти ҳуқуқтатбиқкунии мақомоти ҳифзи ҳуқуқ дар самти татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ оид ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил, пешниҳод гардидааст.

Навгонҳои илмӣ тадқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки дар асоси таҳлили қонунгузори ҷиноятӣ қаблӣ ва амалқунандаи ҚТ, амалияи истифодаи он, нуқтаҳои назари олимон ва инчунин нуқтаи назари шахсии муаллиф,

моделҳои нави меъёрие, ки ҷавобгарии ҷиноятиро барои ҷинояти вайрон намудани дахлнопазирии манзил (ғайриқонуни ворид шудан ба манзил) пешбинӣ менамояд, пешниҳод гардидаанд. Дар диссертатсия инчунин зарурати муқаррар намудани ҳолатҳои иловагии вазнинкунанда барои ин ҷиноятҳо асоснок гардида, сохтори нави м. 147 КҶ ҚТ пешниҳод гардида, тамоюлҳои танзими меъёрии ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил дар КҶ ҚТ дар марҳилаҳои гуногуни рушди таърихӣ таҳлил карда шуда, чораҳои асосӣ барои пешгирии ҷиноятҳои мазкур таҳия гардидаанд.

Дар асоси ин, диссертатсияи мазкур нахустин таҳқиқоти комплексие мебошад, ки ба таҳлили ҷинояти вайрон намудани дахлнопазирии манзил ва масъалаи тақмили қонунгузорию ҷиноятӣ дар ин самт бахшида шудааст. Ғайр аз ин, навоарию илмии диссертатсия дар як қатор ҳулосаҳо ва пешниҳодҳои илман асосёфтаи муаллиф оид ба иваз ё илова кардани калимаи “манзил”, бандубасти ин ҷиноят бо дарназардошти воқеияти имрӯзаи ҳуқуқӣ пешниҳод гардидаанд, ки баҳри тақмили минбаъдаи қонунгузорию ҷиноятии Тоҷикистон равона гардидаанд.

Заминаи эмпирикии тадқиқоти диссертатсионӣ-ро маводҳои тафтишотии мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ҚТ вобаста ба вайрон намудани дахлнопазирии манзил, ки дар судҳои Тоҷикистон баррасӣ шудаанд, омори Суди Олии ҚТ ва Вазорати корҳои дохилии ҚТ дар давраи аз соли 2010 то 2021 ташкил дода, зиёда аз 450 парвандаи ҷиноятӣ оид ба вайрон кардани дахлнопазирии манзил (м. 147 КҶ ҚТ) мавриди омӯзиш қарор гирифт.

Аҳамияти назариявии диссертатсия дар таҳияи асосҳои назариявии коркарди низоми донишҳои мавҷуда оид ба масъалаи баррасишаванда ифода меёбад. Инчунин натиҷаҳои таҳлил ба пайдоиши тасаввурот оид ба маҷмӯи воқиҳои қонунии мубориза бар зидди вайрон намудани дахлнопазирии манзил мусоидат намуда, барои тадқиқоти минбаъда дар ин соҳа замина мегузоранд.

Аҳамияти амалии натиҷаҳои бадастомада дар он аст, ки онҳо метавонанд истифода шаванд:

- дар фаъолияти қонунгузорӣ барои бо тақмили минбаъдаи қонунгузорию ҷиноятии амалкунандаи ҚТ дар робита ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои таҷовуз ба дахлнопазирии манзил;

- дар фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, мақомоти тафтишотӣ – ҳангоми баҳодихии ҳуқуқӣ ва бандубасти ҷиноятии вайронкунии дахлнопазирии манзил;

- барои бехтар намудани амалияи татбиқи муқаррароти м. 147 КҶ ҚТ аз тарафи мақомоти таҳқиқ, пешбурди тафтишоти, прокурор ва суд оид ба ошкор, таҳқиқ ва таснифи ҷинояти баррасишаванда;

- зимни омода намудани қарорҳои Пленуми Суди Олии ҚТ, маҷмӯаи Фармонҳои Прокурори генералии ҚТ, бо мақсади таъмини татбиқи дуруст ва яхелаи қонунгузорӣ оид ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил аз ҷониби судҳо;

- дар раванди таълим ҳангоми омода намудани маводҳои дахлдори таълимию методӣ ва гузаронидани машғулиятҳои таълимӣ дар муассисаҳои, миёнаи махсус, олий ҳангоми тадриси фанҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ, курсҳои махсуси «Ҷиноятҳо ба муқобили ҳокимияти давлатӣ» ва «Асосҳои илмии бандубасти ҷиноятҳо» истифода шаванд.

- дар соҳаи тадқиқот барои тадқиқоти минбаъда оид ба масъалаҳои мубрами ҳифзи ҳуқуқи ҷиноятӣ дахлнопазирии манзил дар ҚТ

Ҳолатҳои концептуалӣ-илмӣ таҳқиқот метавонад аз тарафи мақомоти қонунгузори давлатӣ ва иҷроия дар тақдир додани Конститутсия ва қонунҳои ҷорӣ, амалӣ намудани ҷорабиниҳои пешбинӣ намудаи Барномаҳои ислоҳоти судӣ-ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Концепсияи сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар ҳуҷҷатҳои сиёсӣ ҳуқуқӣ истифода карда шавад.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ 1. Таҳлили таърихи ташаккул ва рушди ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил чун объекти ҳифзи ҳуқуқии ҷиноятӣ гувоҳӣ медиҳад, ки он дар ҳудуди имрузаи Тоҷикистон аз замонҳои аввали давлатдорӣ тоҷикон бо хусусиятҳои хоси худ ҷой дошт. Аммо ба шакли имрузаи ташаккулёбии қонунгузори ҷиноятӣ оид ба ҳифзи ҳуқуқи дахлнопазирии манзил бори аввал дар Конститутсияи ҚШС Тоҷикистон соли 1931 сабт гардида буд. Меъёри қонуни ҷиноятӣ, ки бевосита ҷавобгарии ҷиноятиро барои вайрон кардани дахлнопазирии манзил пешбини менамуд бори аввал соли 1961 ба кодекси ҷиноятӣ ҚШС Тоҷикистон ворид гардида буд. Эълони 9 сентябри соли 1991 истиқлолияти ҚТ дар таърихи давлату халқи мо саҳифаи нав кушода, имкон дод, ки ҳуқуқи озодиҳои шахрвандон васеъ карда, онро бо мазмуни нав мутобиқи талаботҳои меъёрҳои байналмилалӣ илова карда шаванд. Соли 1998 ҚЧ ҚТ қабул шуда дар м. 147 ҚЧ ҚТ мазмуни кирдоре, ки вайрон кардани дахлнопазирии манзил ё дигар моликияти шахсро ташкил медиҳад муайян гардид.

2. Асоси криминализатсияи вайрон намудани дахлнопазирии манзил, ин таъмини ҳуқуқи инсон ба дахлнопазирии манзил мебошад, ки дар м. 22 Конституцияи ҚТ, талаботи санадҳои байналмилалӣ оид ба зарурати ҳифзи ҷиноятӣ ҳуқуқи дахлнопазирии манзил мебошад. Инчунин, асоси маън намудани ин кирдори ҷиноятӣ тавассути таҳлили на танҳо асосҳои ҷинояткорӣ, балки қонунгузори ҷиноятӣ ватанӣ ва хориҷӣ дар бораи ҷавобгарӣ барои вайрон кардани дахлнопазирии манзил муайян карда мешавад.

3. Меъёрҳои қонунгузори ҷиноятӣ тамоми давлатҳои аъзои ИДМ марбут ба вайрон намудани дахлнопазирии манзил меъёрҳоеро дар бар мегиранд, ки бевосита ба чунин намуди ҷиноятҳо алоқамандӣ доранд ва ҳамон тавр номгузори карда шудаанд (Кодексҳои ҷиноятӣ Беларус, Молдова, Қазоқистон, Россия, Озарбойҷон, Арманистон, Қирғизистон, Ўзбекистон, Туркманистон). Лекин вобаста ба аломатҳои бандубастшаванда аз як дигар тафовут доранд.

4. Пешниҳод карда мешавад, ки объекти бевоситаи моддаи 147 ҚЧ ҚТ чунин муайян карда шавад: “Муносибатҳо вобаста ба амалисозии ҳуқуқи инсон ба ҳаёти шахсӣ дар робита ба таъмини дахлнопазирии манзил”. Чунин, дахлнопазирии манзил маънои онро дорад, ки дастрасии ҳама гуна шахсони бегона ба манзил танҳо бо ризоияти шахсони дар он истиқоматкунанда сурат мегирад ва дахлнопазирии манзил ба дахлнопазирии ҳаёти шахсӣ алоқамандии зич дорад, ҳамзамон, яке аз ҳуқуқҳои асосии инсон ба ҳисоб меравад. Объекти иловагии воситаи таркиби бандубастшавандаи қисми 2 моддаи 147 Кодекси ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолияти мӯътадили мақомоти давлатӣ, ташкилотҳои тичоратӣ ё давлатӣ ва саломатии инсон эътироф мегардад.

Бо мақсади дуруст татбиқ намудани муқаррароти меъёри ҳуқуқи ҷиноятӣ

аз қисми 1 моддаи 147 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон хориҷ намудани ибораи “касери аз манзилаш маҳрум кардан” мувофиқи мақсад мебошад. Зери ғайриқонунӣ аз манзил маҳрум намудан поймолкунии ҳуқуқи молумулкии шахс буда ба ҳуқуқи дахлнопазирии манзил робита надорад. Ғайриқонунӣ маҳрум кардани шахс аз манзил бо дарназардошти мазмун аз доираи объекти ҳифзи моддаи 147 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон берун мебарояд, зеро он на дахлнопазирии манзил, балки ҳуқуқи шахс ба моликиятро поймол мекунад. Бинобар ин, чунин кирдорҳо бояд бо дигар меъёри ҳуқуқи ҷиноятӣ ҳифз карда шавад. Диспозитсияи моддаи 147 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон тағйир дода, ба он ибораи “ғайриқонуни кучонидан ё маҷбуран аз манзил баровардан”-ро ворид намудан зарур аст, зеро ин муқаррарот ҳуқуқи шахс ба дахлнопазирии манзилро фаро мегирад, ғайр аз он, мувофиқи қонунгузори амалкунанда кучонидан ё маҷбуран аз манзил баровардани шахрванд танҳо бо қарори асосноки суд дар мавридҳои пешбининамудаи қонун сурат мегирад.

6. Зери мафҳуми “даромадан” ба манзил тибқи муқаррароти Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, пинҳонӣ ё ошкоро ба манзили шахсии дигар ворид гаштан, ки бо рафъи монеаҳо ё муқовимати истиқоматкунандагони он ва ё бе чунин амалӣ гардидааст, инчунин, истифода бурдани дастгоҳҳо ё воситаҳои техникӣ, ки барои гирифтани маълумотро дар бораи ходисаҳо, ки дар он рӯй медиҳанд, равона шудаанд, фаҳмида шавад. Криминализатсия намудани будубоши ғайриқонунии шахс дар манзил бе розигӣ соҳибмулк ё рад кардани талаби соҳибмулк оид ба тарк намудани манзил, зарур мебошад. Тарк накардани манзил дар шакли беҳаракатӣ содир гардида, истиқоматкунандагони қонунии манзилро аз имконияти мустақилона амалӣ намудани ҳаёти шахсияшон маҳрум месозад.

7. Манзил бояд ҳамчун биноҳои истиқомати инфиродие фаҳмида шаванд, ки биноҳои истиқоматӣ ва ғайриистіқоматӣ ба он дохил карда шудаанд (долон, ошхона, ҳаммом, балкон), таҳхона ва болохона, веранда, биноҳои ёрирасон, биноҳои ёрирасони маишӣ, биноҳои истиқоматӣ, новобаста аз шакли моликият, ҳам ба фонди манзил дохиланд ва ҳам ба фонди манзил дохил карда нашуда, ки барои истиқомати доимӣ ё муваққатӣ мувофиқ ё мутобиқ карда шудаанд, инчунин дигар бино ё иншооте, ки дар шафати манзил ва қисми таркибии он буда, барои истиқомати муваққатӣ таъин, мувофиқ ё мутобиқ карда шудаанд, аз ҷумла хайма, мошин барои истиқомат муҷаҳазгардида, утоқи алоҳида дар беморхона, каппаи шикор, хонаи (бино, хайма, каппа) дар боғ буда, гаражи шахсӣ барои зиндаги омодакардашуда, купе (вагон) дар катора, кабина, кабинет бо хучраи хоб, хучраҳо дар меҳмонхона, осоишгоҳ, хонаи истироҳат сарфи назар аз ҷои истиқомати воқеӣ, инчунин, ҷои истиқомати муваққатӣ. Истилоҳи “манзил” дар қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон ба маънои маҳдуд шарҳ дода шудааст. Бинобар ин, дар моддаи 147 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон калимаи “манзил”-ро ба мафҳуми вассеи он калимаи “истіқоматгоҳ” иваз кардан лозим мебошад ё пас аз навиштани калимаи “манзил” дар қавс калимаи “истіқоматгоҳ” навишта шавад.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳо бо истифода гардидани усулҳои умумиилмӣ ва махсуси ҳуқуқӣ, таҳлили воқеъбинона ва ҳаматарафаи қонунгузори Ҷумҳурии

Тоҷикистон ва санадҳои байналмилалӣ эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҳлили адабиёти умумӣ ва махсуси илмию таълимӣ, рисолаҳои илмӣ, мақолаву дастовардҳои дигари дар сатҳи илм пазируфташуда ва таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ вобаста ба мавзӯи таҳқиқотӣ асоснок мегардад. Хулоса фарогири натиҷаҳои мухтасари асосии илмии таҳқиқот иборат буда, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо дар асоси таҳлили натиҷаҳои илмӣ-амалии таҳқиқот омода шудаанд.

Мутобиқатии диссертатсия ба ихтисос. Диссертатсияи таҳиянамудаи Файзиев С.А. дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил» тадқиқоти илмӣ дар соҳаи илми ҳуқуқи ҷиноятӣ буда, дар он таҳлили таърихи ташаккул ва рушди ҷавобгарии ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил, таҳлили муқоисавии меъёрҳои қонунгузориҳои ҷиноятӣ тамоми давлатҳои аъзои ИДМ марбут ба вайрон намудани дахлнопазирии манзил, хусусан давлатҳои Осиёи Марказӣ, таҳлили вазъи ҷиноятӣ вайрон намудани дахлнопазирии манзил ба сомон расонида шудааст, ки ба ихтисоси 12.00.08 – ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ мувофиқат менамояд.

Тасвиби натиҷаҳои тадқиқоти диссертатсионӣ. Диссертатсия дар ҷаласаи шуъбаи ҳуқуқи давлатӣ бо иштироки намояндагони шуъбаи таърихи давлат ва ҳуқуқи ИФСҶ АМИТ муҳокима ва маъқул доништа шудааст.

Натиҷаҳои асосии илмии ба дастовардашуда дар ҷараёни таҳия намудани рисолаи мазкур дар 4-мақолаи илмии маҷалаҳои илмии тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҶТ интишор карда шудааст.

Нуктаҳои асосии таҳқиқот дар конференсияҳои илмӣ-назариявӣ ва илмӣ-амалии байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ бо маърузаҳо пешниҳод шудаанд. Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар санади тасвибии Комиссияи илмӣ-амалии Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии ҶТ “Оид ба ворид намудани натиҷаҳои илмӣ-тадқиқотии мавзӯи диссертатсионӣ ҷиҳати истифода бурдани он дар фаъолияти қонунгузориҳои кӯмитаҳо ва комиссияҳои дахлдори Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон” аз 01.06.2021. Инчунин дар Конференсияҳои илмӣ-назариявӣ ва илмию амалии сатҳи байналмилалӣ, ҷумҳуриявӣ, мизҳои мудаввар ва дигар ҳамоишҳои зерин дар шакли маърузаи илмӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд, аз ҷумла: Конференсияи илмӣ-назариявӣ бахшида ба 22-юмин солгарди қабули Конститутсияи ҶТ дар мавзӯи «Нақши Конститутсия дар инкишофи соҳаҳои ҳуқуқ дар ҶТ». – Душанбе, 2016; байналмилалӣ «Масоили мубрами ислоҳоти мақомоти қорҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон» (Душанбе, 27-уми ноябри соли 2015); «Масъалаҳои мубрами ҳуқуқэҷодкунӣ, ҳуқуқтатбиқкунӣ ва шуури ҳуқуқӣ дар давраи муосири инкишофи низоми давлатӣ ва ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон» (ш. Душанбе, 29-уми апрели соли 2016); «Фаъолияти ҳуқуқэҷодкунӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: рушд ва проблемаҳо» (ш. Душанбе, 26-уми майи соли 2016); «Таҳлили даврии ислоҳоти милитсия: назария ва дурнамои он» (ш. Душанбе, 10-уми июни соли 2016); «Масъалаҳои мубрами ҳуқуқ ва давлат дар асри XXI» (ш. Уфа, 20-21-уми апрели соли 2017); «Форуми IV миллӣ оид ба волоияти қонун» (ш. Душанбе, 2-юми ноябри соли 2018); «Фаъолияти ҳуқуқэҷодкунӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: масоил ва дурнамо» (ш. Душанбе, 1 майи соли 2019). Конфронси илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ бахшида ба 25-умин солгарди қабули Конститусияи Тоҷикистон. – Душанбе соли 2019; Конференсияи ҷумҳуриявии илмию амалӣ дар мавзӯи “Муқовимат бо коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон. Роҳҳо ва натиҷаҳои он”. – Душанбе, 2019; Конференсияи

Ќумхуриии илмию амалӣ дар мавзӯи «Муковимат бо коррупсия дар Ќумхурии Тоҷикистон: роҳҳо ва натиҷаҳои он». – Душанбе, 2020; Конференсияи байналмилалии илмӣ-амалӣ бахшида ба рӯзи ҳуқуқи инсон дар мавзӯи “Ҳуқуқи инсон дар ҷаҳони муосир концепсияҳо, воқеият ва дурнамо”. – Душанбе, 2021 ва дигарҳо, ба муҳокимаи аҳли илм ва таҳқиқотчиён пешниҳод карда шудааст.

Рисолаи мазкур ба талаботи бандҳои 31-33 Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ќумхурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Мавзӯъ ва муҳтавои диссертатсияи Файзиев С.А. дар мавзӯи «Ҷавобгариӣ ҷиноятӣ барои вайрон намудани дахлнопазирии манзил» ба ҳимоя барои дарёфти дараҷаи илмиӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08-ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ, инчунин ба Номгӯи ихтисосҳои дараҷаи илмӣ дар Ќумхурии Тоҷикистон, ки бо қарори Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ќумхурии Тоҷикистон аз 27 апрели соли 2017, №1/3 тасдиқ шудааст, мутобиқ мебошад.

Шумораи мақолаҳои дар нашриёт батабърасида ба бандҳои 34-35 Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ќумхурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мутобиқ аст.

Диссертатсияи мазкур ба талаботи банди 25 Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ќумхурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад. Он аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дарки ботинӣ, натиҷаҳои нави илмӣ ва пешниҳодро дорад, ки барои ҳимояи оммавӣ пешниҳод мегардад ва аз саҳми шахсии муаллифи диссертатсия дар илм шаҳодат медиҳад.

Хулосаи илмӣ дар ҷаласаи шӯъбаи ҳуқуқи давлатӣ бо иштироки намоёндагони бахши ҳуқуқи ҷиноятӣ ва шӯъбаи таърихи давлат ва ҳуқуқи ИФСҲ АМИТ қабул карда шудааст ва баҳои ҳаматарафаи мақсаднок дар таҳқиқи диссертатсиониро тасдиқ менамояд.

Дар ҷаласа 11 нафар иштирок доштанд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: “тарafdор” – 11 нафар, “бетараф” – 0, “муқобил” – 0, суратмаҷлиси № 2, аз 27 январи соли 2023.

Раиси ҷаласа, мудири
шӯъбаи ҳуқуқи давлатии ИФСҲ АМИТ
доктори илмҳои ҳуқуқ, профессор,

Иброҳимов С.И

Котиби ҷаласа, лабаранги калон,
ҳодими хурди илмиӣ шӯъба

Саидзода М.Ё.

Имзои Иброҳимов С.И. ва
Саидзода М.Ё.-ро тасдиқ мекунам:
Нозири калони ШК ИФСҲ АМИТ

Шозедов Х.Н.